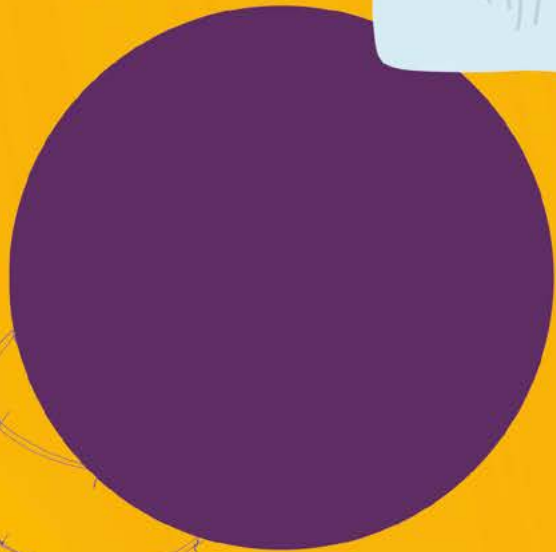

جنسیت، عدالت و امنیت: چالش های ساختاری، نوآوری های فمینیستی و آینده های رادیکال

خلاصه گزارش

جنسیت، عدالت و امنیت: چالش های ساختاری، نوآوری های فمینیستی و آینده رادیکال

مرکز جنسیت، عدالت و امنیت UKRI GCRF

خلاصه گزارش

© 2024، مرکز جنسیت، عدالت و امنیت 0.4 BY-NC Creative Commons UKRI. GCRF. این مجوز در ویسایت <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/> موجود است. این متن با همکاری 150 عضو مرکز یادشده نوشته شده است. برای جزئیات بیشتر، گزارش کامل را در وبسایت www.TheGenderHub.com ببینید.

علاوه بر این، نویسندگان به پروفیسور کرسنت آینلی و پروفیسور کریستین چینکین اجازه می دهند تا از طرف آنها برای پاسخ به سؤالات و درخواست ها پیرامون استفاده از این اثر بدون در نظرداشت شرایط مجوز آن، اقدام کنند. لطفاً از طریق contact@thegenderhub.com یا آدرس ایمیل سازمانی آنها با آنها تماس بگیرید. حق چاپ تصاویر برای عکس برداران محفوظ است.

این گزارش نتیجه کار مرکز جنسیت، عدالت و امنیت است که توسط صندوق چالش های جهانی کشور شاهی انگلستان ((UKRI برای تحقیق و نوآوری (GCRF) با شماره کمک مالی /AH/ S004025/1 تامین می شود.

طراحی: Claire Harrison and West9 Design

تصاویر: هیفا چلبی

چاپ: شرکت 4-Print ملند

جنسیت، عدالت و امنیت: چالش های
ساختاری، نوآوری های فمینیستی (طرفداران
حقوق زن) و آینده رادیکال

خلاصه گزارش: یافته ها و توصیه های اساسی

محتویات:

- ۲ _____ مرکز جنسیت، عدالت و امنیت
- ۳ _____ گزارش مرکز
- ۳ _____ چالش های ساختاری
- ۳ _____ یافته ها و توصیه های مرکز تحقیقاتی
- ۱۱ _____ راه حل های جدید و رو به جلو
- ۱۲ _____ بازتاب ها و توصیه ها به سطح مرکز
- ۱۴ _____ فراخوان خاص کشوری برای اقدام ویژه

مرکز جنسیت، عدالت و امنیت

یک گروه مدیران متشکل از دانشمندان برجسته جهانی در زمینه عدالت جنسیتی مدیریت می شود که توسط مجموعه ای از اصول اخلاقی پژوهشی فمینیستی هدایت شود و از مرکز دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی لندن (LSE) برای زنان، صلح و امنیت اداره می شود. این مرکز یکی از دوازده مرکز تحقیقاتی میان رشته ای است که توسط تحقیقات و نوآوری بریتانیا (UKRI) از طریق صندوق تحقیقات چالش های جهانی (GCRF) تمویل می گردد.

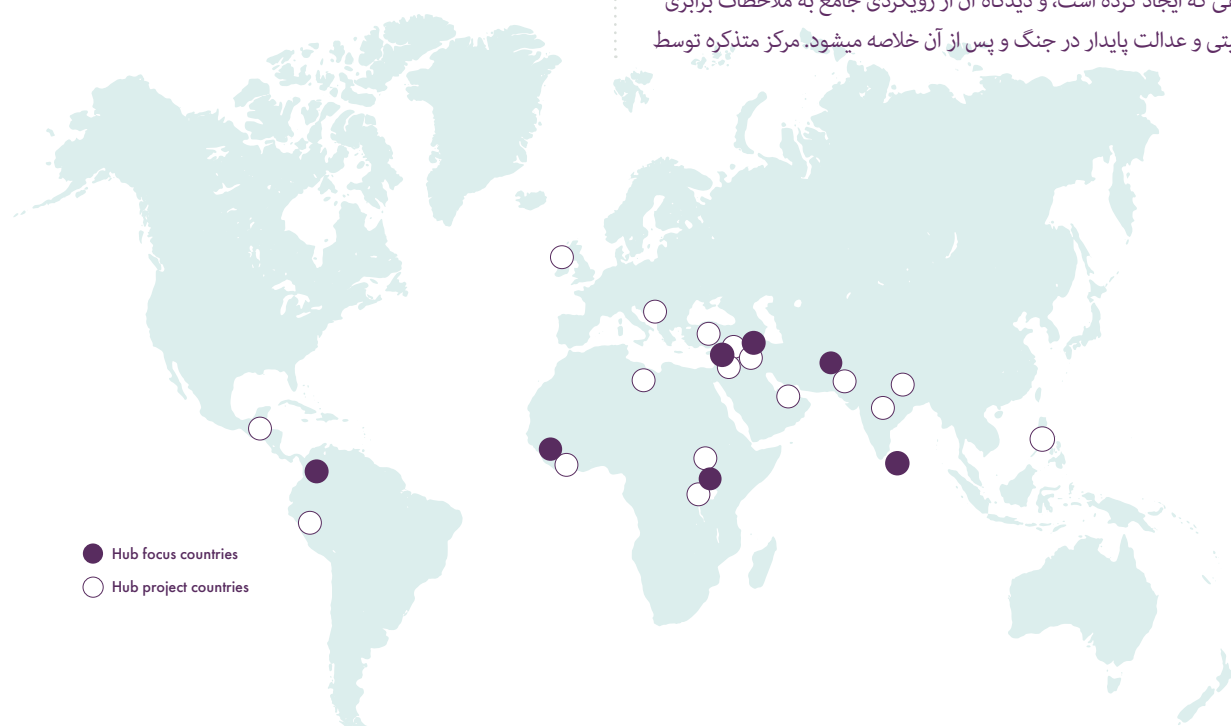
جنسیت، عدالت و امنیت: چالش های ساختاری، نوآوری های فمینیستی، و آینده رادیکال، یافته ها و توصیه های اساسی مرکز را در سطوح موضوعی، پروژه، کشوری و تمام شبکه شکل میدهد. این اثر بشکل جمعی توسط اعضای این مرکز نوشته شده؛ تحلیل ها، نظریات، یافته ها و توصیه های بدست آمده از جریان ها، پروژه ها و صداها تمام اعضای شبکه را برجسته می سازد. این به بخش های چون چالش های ساختاری، تحقیقات شبکه پی و راه های جدید رو به جلو تقسیم می شود که هر کدام در زیر خلاصه می شوند. اطلاعات بیشتر در مورد شبکه و اعضای آن را می توانید در وبسایت آن دریافت نمایید: www.TheGenderHub.com

“
دنیای دیگر نه تنها ممکن است، او در حال حاضر در راه
است ... در یک روز آرام، من می توانم نفس های او را
بشنوم.”

آرونداتی روی، گفتگوی جنگی، 2003.

مرکز جنسیت، عدالت و امنیت به برخی از فوری ترین بی عدالتی های جهان می پردازد. درگیری و خشونت مبتنی بر جنسیت عواقب مخرب و بلندمدتی برای افراد، خانواده ها و جوامع دارد. آنها همچنین به شدت مانع ارائه موفقیت آمیز اهداف توسعه در سطح بین المللی می شوند. این مرکز یک شبکه تحقیقاتی میان رشته ای و فراملی است که با جامعه مدنی محلی و جهانی، متخصصین، دولت ها و سازمان های بین المللی برای رسیدگی به این چالش ها و پیشبرد ارائه اهداف توسعه پایدار (SDG 5) پیرامون برابری جنسیت، اهداف توسعه پایدار (SDG 16) در مورد صلح، عدالت و نهادهای قوی و اجرای دستور کار شورای امنیت سازمان ملل متحد پیرامون زنان، صلح و امنیت (WPS) کار میکند. مرکز یادشده با استفاده از آموزش ها و شبکه های جدید، بشمول بیش از ۲۰۰ نشریه و اثرات تحقیقاتی، صدای زنان و گروه های به حاشیه رانده شده را تقویت می کند و باعث تغییر سیاست های محلی و جهانی و اصلاحات نهادی می شود.

این مرکز بیش از ۴۰ سازمان همکار، ۳۸ پروژه تحقیقاتی و ۱۵۰ عضو در سراسر جهان دارد. برتری آن در توقعات میان رشته ای، چارچوب فمینیستی، وسعت تحلیل تطبیقی که ایجاد کرده است، و دیدگاه آن از رویکردی جامع به ملاحظات برابری جنسیتی و عدالت پایدار در جنگ و پس از آن خلاصه میشود. مرکز متذکره توسط

چالش‌های ساختاری

سازمان ملل متحد چارچوب‌های قانونی گسترده‌ای را برای پیشبرد برابری جنسیتی، عدالت و امنیت ایجاد کرده است. دولت‌ها تعهداتی را پذیرفته‌اند که توسط ن معاهده حقوق بشر و رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر تقویت شده است. علاوه بر این، ابتکارات سیاستی توسعه داده شده، از آن جمله در قرن بیست و یکم اهداف توسعه پایدار و دستور کار برنامه صلح و امنیت زنان WPS و SDGs است، که باید به عدالت جنسیتی و صلح فراگیر منجر شود. الی اکنون، هیچ کشوری در مسیر تحقق اهداف توسعه پایدار قرار ندارد و شورای امنیت سازمان ملل متحد (UNSC) نشان داده است که قادر به اجرای برنامه صلح و امنیت زنان (WPS) در درگیری‌های معاصر نیست.

بخش اول گزارش به بررسی موانع ساختاری می‌پردازد که دستیابی به پیشرفت‌های معنادار در زندگی زنان و گروه‌های به حاشیه رانده شده را به چالش کشانده و در بُعد متأثر از جنگ توسط مرکز تحقیق شده است. این تجزیه و تحلیل راه‌هایی را که در آن مردسالاری، سرمایه داری، استعمار و نظامی‌گری که با هم برای شکل دادن به چشم انداز جنسیتی درگیری و بحران، ایجاد یک محیط خصمانه برای تحقیقاتی مانند آنچه از طریق مرکز انجام می‌شود عمل می‌کنند. تا واکنش جنسیتی و ممانعت از پیشرفت به سمت جنسیت عدالت و امنیت ادامه داشته باشد.

یافته‌ها و توصیه‌های پژوهشی مرکز (Hub)

بخش دوم گزارش، کار مرکز را با عمق و جزئیات بیشتری بررسی می‌کند. تحقیقات مرکز از طریق ۳۸ پروژه مستقل تحت شش موضوع تحقیقاتی انجام شد: تحول و توانمندسازی؛ معیشت، زمین و حقوق؛ مردانگی و جنسیت؛ مهاجرت و آواره‌گی؛ چارچوب قانون و سیاست؛ و نوآوری روش شناختی. این پروژه‌ها در هفت کشور بصورت مشخص از جمله افغانستان، کلمبیا، کردستان-عراق، لبنان، سیرالئون، سریلانکا و اوگاندا- و همچنین در بیش از ده کشور دیگر در سراسر آفریقا، آمریکای جنوبی، اروپا، خاورمیانه و آسیا عملی شده است. فصل سوم با بیان چالش‌ها، یافته‌ها و توصیه‌های کلیدی برای هر یک از کشورهای شامل پروگرام، کار مرکز را از نظر جغرافیایی و بصورت متمرکز نشان می‌دهد. فصل‌های چهارم تا نهم به تشریح سؤالات محرک در هر جریان تحقیقاتی می‌پردازند و سپس خلاصه‌ای از موضوعات، روش‌ها، یافته‌ها و توصیه‌های همه پروژه‌های مرکز را در رده بندی‌ها ارائه می‌کنند. توصیه‌های کلیدی ناشی از هر رده در زیر مشخص شده است.

ساختار پژوهشی مرکز جنسیت، عدالت و امنیت

[ادامه جدول - برای متن به فایل pdf مراجعه کنید]

ساختار پژوهشی مرکز جنسیت، عدالت و امنیت

جریان پژوهش	بخش گزارشات	پروژه	قضیه کشوره
Transformation and Empowerment	4.2	Addressing Post-Colonial Legacies in Transitional Justice	Colombia, Northern Ireland
	4.3	Culture and Conflict	Afghanistan, India, Pakistan, Sri Lanka
	4.4	Gender, Governance and Peacebuilding	Jordan, The Philippines, Sri Lanka
	4.5	Legacies of the Disappeared	Colombia, Sri Lanka
	4.6	Political Economy of Reconciliation	Colombia
	4.7	The Potentialities and Politics of Transformation	Sri Lanka
	4.8	Social and Economic Rights in Transition	Northern Ireland
	4.9	Women's Political and Economic Empowerment	Colombia
	4.10	Women's Rights after War	Bosnia-Herzegovina, Colombia, Iraq, Nepal, Sri Lanka, Rwanda
Livelihood, Land and Rights	5.2	Beyond War Compensation	Uganda
	5.3	Land Policy, Gender and Plural Legal Systems	Sierra Leone
	5.4	Land Reform, Peace and Informal Institutions	Colombia
	5.5	When Women Do Not Own Land	Sri Lanka

جریان پژوهش	بخش گزارشات	پروژه	قضیه کشوره
Masculinities and Sexualities	6.2	Changing SOGIE in Conflict, Peace and Displacement in the MENA Region	Lebanon, Turkey, Syria
	6.3	Cross-Border Wars, Sexuality and Citizenship	Uganda
	6.4	Men, Peace and Security	Cross-Cutting
	6.5	Sex, Love and War	Uganda
	6.6	Sexuality, Work and Gender Relations in Peacekeeping Missions	Bosnia, Democratic Republic of the Congo, Sierra Leone, South Sudan
	6.7	Transitional Masculinity, Violence and Prevention	Kurdistan-Iraq
Migration and Displacement	7.2	Gender and Forced Displacement	Afghanistan, Kurdistan-Iraq, Pakistan, Sri Lanka, Turkey
	7.3	Gendered Dynamics of International Labour Migration	Kurdistan-Iraq, Lebanon, Pakistan, Turkey
	7.4	Return, Reintegration and Political Restructuring	Afghanistan, Kurdistan-Iraq, Pakistan, Sri Lanka
Law and Policy Frameworks	8.2	Donor Funding and WPS Implementation	Colombia, Nepal, Northern Ireland
	8.3	Feminist Security Politics	Cross-Cutting
	8.4	Funding Transitional Justice	Cross-Cutting
	8.5	Gender and Conflict Transformation	Cross-Cutting
	8.6	Gender and Transitional Justice in Sri Lanka	Sri Lanka
Methodological Innovation	9.2	From Female Combatants to Filmmakers	Colombia, Uganda
	9.3	The Global Wellbeing and Resilience Index	Cross-Cutting
	9.4	Innovative Methodologies and Methodological Innovation	Cross-Cutting
	9.5	Narrating (In)Security	Sri Lanka
	9.6	Rights Research with Social Media	Cross-Cutting
	9.7	The Stories of Research	Cross-Cutting

تغیر و توانمند سازی

- **عدم تمایل سیاسی به اجرای سازوکارهای عدالت انتقالی چالش های مهمی را ایجاد می کند:** این مکانیسم ها، که برای رسیدگی به بی عدالتی های تاریخی و ایجاد آشتی ضروری هستند، اغلب به دلیل محیط دوقطبی ایجاد شده توسط نیروهای سیاسی با مقاومت مواجه می شوند. در نتیجه، حقوق قربانیان برآورده نشده و جبران خسارت صورت نمی گیرد و همین مسئله مانعی اساسی در اجرای مؤثر عدالت انتقالی است.
- **پیچیدگی های آشتی:** آشتی در جوامع پس از جنگ پیچیده و چند لایه است. تلاش های آشتی باید عواملی مانند سن، جنسیت و نوعیت قربانی تجربه شده را در نظر بگیرند. اقدامات متناسب با انتظارات و نیازهای جمعیت های مختلف بسیار مهم است.
- **مرکزیت صدای زنان:** زنان و صدای آنها باید در مرکز تحولات و مداخلات در محیط های پس از جنگ قرار گیرد. به رسمیت شناختن نماینده زنان و اهمیت مشارکت آنها در عدالت و امنیت ضروری است و با برنامه های بین المللی مانند برنامه صلح و امنیت زنان WPS و SDG همسو می شود.
- **استفاده از فرهنگ در پرداختن به منازعات جنگی:** تلاش های فرهنگی می تواند به عنوان منبعی برای جبران، شفا و توانمندسازی زنان، کمک به توانمندسازی اقتصادی آنها و تقویت جنبش های زنان باشد.
- **تأثیر بیماری فراگیر کرونا یا COVID-19:** علیرغم پیشرفت در تحقیق و عمل، بیماری همه گیر کرونا یا COVID-19 نشان دهنده یک شکست قابل توجه است. این امر مسیر دستیابی به برابری جنسیتی را تغییر داده است و سیاست های ملی و بین المللی ظاهراً به جای پیشرفت در حال پسرفت هستند.

این جریان بر کاوش مفاهیم «عدالت دگرگون کننده» و «توانمندسازی» در جوامع متأثر از جنگ متمرکز است، با هدف درک اینکه چه کسی و چگونه توانمند گردد و چالش های پیش روی کسانی که به دنبال توانمندسازی هستند، چه به صورت عملی و چه نهادی، در جوامع قبل و بعد از جنگ قرار داشته اند. یافته ها و توصیه های کلیدی از رده بندی عبارتند از:

- **اصلاحات ناکافی در حقوق زنان و فقدان تغییر سازمانی:** اصلاحات حقوقی و سیاسی و تغییرات سازمانی مربوط به حقوق زنان در زمینه های منازعه کافی نبوده و نتوانسته است تحلیل های درهم تنیده را شکل دهد.
- **میراث های استعماری در عدالت انتقالی:** مکانیسم های عدالت انتقالی باید به میراث های استعماری بپردازند و تأثیر ساختاری بلندمدت آن ها را بر مشارکت زنان و مردان در جنبه های مختلف جامعه بشناسند.

معیشت، زمین و حقوق

- **چالش های عدالت انتقالی و استرداد زمین:** اجرای اقدامات عدالت انتقالی، به ویژه استرداد زمین، پیچیده است. قوانین انکشاف یافته و پروسه های شفاف به پر کردن شکاف میان قانون و عمل کمک می کند.
- **توانمندسازی اقتصادی و رفاه اجتماعی:** مالکیت زمین برای توانمندسازی و رفاه اقتصادی زنان بسیار مهم است. رفع موانع دسترسی و مالکیت زمین برای پیشبرد برابری جنسیتی ضروری است.
- **ساختارهای مردسالارانه و هنجارهای فرهنگی:** ساختارهای مردسالارانه و هنجارهای فرهنگی تأثیر قابل توجهی بر حقوق زمین زنان دارد. تلاش برای تغییر این هنجارها و ترویج برابری جنسیتی در حاکمیت زمین بسیار مهم است.
- **اصلاحات پالیسی و حکومتداری:** برای اطمینان از دسترسی عادلانه به زمین، اصلاحات در سیاست و حکومتداری و اقداماتی برای مشارکت دادن زنان در فرآیندهای تصمیم گیری ضروری است.
- **آگاهی و حمایت:** افزایش آگاهی و حمایت از حقوق مالکیت زمین برای زنان از طریق مشارکت اجتماعی و گفتگو با بازیگران مختلف حیاتی است. این باید با کمک حقوقی و حمایت از زنانی که مکانیسم های حل اختلاف زمین را دنبال می کنند، تکمیل شود.

این جریان بر تعامل بین عدالت انتقالی، روابط مبتنی بر جنسیت، حقوق اجتماعی-اقتصادی، به ویژه در رابطه با زمین و دارایی متمرکز است. این تحقیق چالش های منحصر به فردی را که زنان با آن مواجه هستند، بررسی می کند، زنانی که اغلب به عنوان سرپرست خانواده پس از جنگ ظاهر می شوند، اما به دلیل تبعیض و محرومیت های موجود با مالکیت دارایی و دسترسی به زمین مبارزه می کنند. یافته ها و توصیه های اساسی از جریان عبارتند از:

- **کثرت گرایی حقوقی و خلأهای اجرایی:** همزیستی قوانین عرفی و عمومی منجر به شکاف هایی در اجراءات می شود که به طور نامتناسبی بر زنان تأثیر می گذارد. اصلاحات قانونی، تغییر فرهنگی و افزایش آگاهی برای تضمین حمایت از حقوق زنان ضروری است.
- **نقش نهادهای سنتی و غیررسمی:** نهادهای سنتی و غیررسمی ظرفیت قابل توجهی برای میانجیگری در مناقشات زمین و حمایت از حقوق زنان، به ویژه در شرایط پس از جنگ، افزایش عدالت جنسیتی و انسجام اجتماعی دارند.

مردانگی و جنسیت

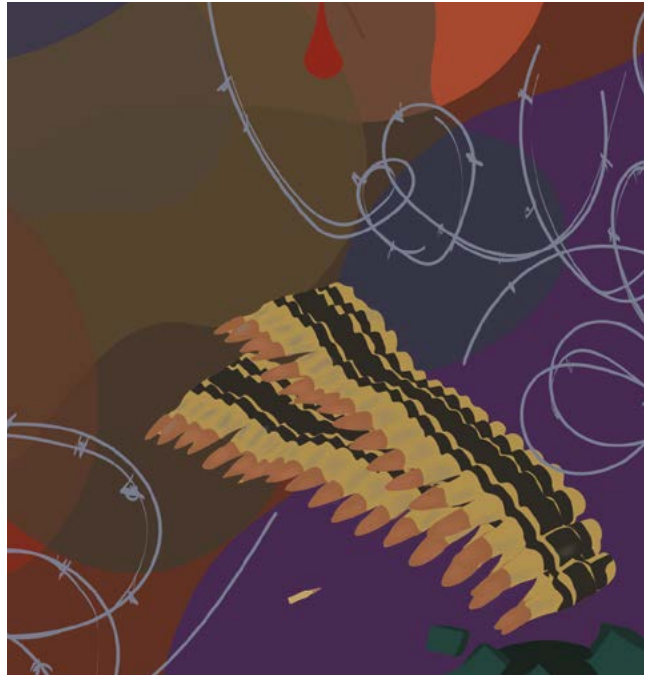

- **ظرفیت سازی و تغییر سیاست:** همکاری با وزرای کلیدی دولت برای ایجاد ظرفیت و توصیه سیاست می تواند راه های موثری برای تأثیرگذاری بر تغییرات سیستمی و ارتقای حساسیت جنسیتی باشد. با این حال، باید تصدیق کرد که بی میلی شدید در سازمان های دولتی برای پذیرش تغییر یا اتخاذ شیوه های جدید، اغلب به دلیل محدودیت های نظارتی و فشارهای اجتماعی وجود دارد.
- **رویکرد میان رشته ای:** بررسی مسائل اجتماعی، مانند جنسیت و خشونت، از طریق یک دریچه چند رشته ای بسیار مهم است، زیرا بینش های دقیق و پویاتری در مورد علل ریشه ای مشکلات عمیق ارائه می دهد. علاوه بر این، تقویت همکاری بین رشته ها یا گروه ها، دیدگاه ها را غنی می کند و تأثیر کلی هر پروژه را افزایش می دهد و در عین حال تلاش های تکراری را حذف می کند.
- **پاسخ های هماهنگ:** دستیابی به برابری جنسیتی به تنهایی مسوولیت سازمان های غیردولتی و فعالان نیست و بدون مشارکت بخش بزرگ جامعه امکان پذیر نخواهد بود. یک رویکرد مؤثر مستلزم پاسخ های هماهنگ دولت، نهادهای غیردولتی، تأمین کنندگان مالی و کمک کنندگان، رسانه ها و جامعه گسترده تر می باشد.
- **تأثیر کووید 19:-** همه گیری جهانی (مرض همه گیر کرونا) خشونت مبتنی بر جنسیت علیه زنان و افرادی با گرایش های جنسی، هویت های جنسیتی، بیان جنسیتی و ویژگی های جنسی متفاوت را افزایش داد (SOGIESC).

جریان مردانگی و جنسیت دیدگاه های متفاوتی را در مورد ساختارهای مردانگی، جنسیت و خشونت بررسی و راه های تکامل و تأثیرپذیری آنها توسط جنگ و محیط را مورد بحث قرار می دهد. یافته ها و توصیه های کلیدی از جریان عبارتند از:

- **انعکاس از طریق گفتگو و بحث های گروهی متمرکز:** تقویت گفت وگوهای اجتماعی و بحث های گروهی متمرکز برای ارتقای تأمل، تفکر منتقدانه و ارزیابی پویایی های اجتماعی خشونت، مردانگی و مسائل مربوط به جنسیت ضروری است.
- **مالکیت جامعه:** مهم است که راه حل ها در داخل جامعه ایجاد شوند نه از طریق مراجع خارجی. گفتگوهای بیشتر در سطح جامعه، که توسط رهبران فرهنگی و مذهبی محلی، مربیان و فعالان رهبری می شود، در مورد اصول اجتماعی و مسائل مبتنی بر جنسیت، و همچنین برای کار در جهت تولید راه حل های مبتنی بر جامعه ضرورت است.
- **توانمندسازی از طریق بیان خلاقانه:** روش های خلاقانه متنوع، مانند کارگاه های شعر نویسی و فعالیت های عکس با متن، در تشویق خودبیانگری، به چالش کشیدن کلیشه ها و کمک به تأمل در موضوعات اجتماعی مؤثر بوده است.

مهاجرت و آواره گی

- **تطبیق سیاست:** سیاست ها و آموزش های مربوط به جنسیت پیرامون کوچ اجباری باید در سطوح ملی و محلی بطور بهتر تطبیق گردد.
- **انگیزه بازگشت مهاجرین:** عواملی که باعث بازگشت مهاجرین می شوند عبارتند از شرایط بد زندگی، نژادپرستی و تبعیض در کشور میزبان (در طول فاجعه همه گیر کووید-19 تشدید شد) ، و شرایط بهبودیافته یا باثبات در کشور مبدأ، که می تواند بازگشت را امکان پذیر، سودآور یا هر دوی آنها را مساعد کند.
- **فقدان سیاست های بازگشت مهاجرین و کمک:** فقدان سیاست های بازگشت مهاجرین و کمک به آنها، برخی از مهاجران را از بازگشت به وطن خود به دلیل محدود بودن بازار کار و دسترسی به مسکن و آموزش باز می دارد.
- **قدرت سازمان های استخدام:** سازمان های کارگزینی تأثیر قابل توجهی در تسهیل مهاجرت و شرایطی که زنان مهاجر با آن مواجه هستند، دارند، به ویژه در کشورهای دارای سیستم کفالت (نظام الکفالة) مانند لبنان. (سیستم کفالت یک سیستم حمایتی است که در بسیاری از کشورهای عربی وجود دارد. این سیستم کارگران مهاجر را در جریان اقامت شان در آن کشورها به یک کارفرمای خاص "کفیل" که تبعه آن کشور می باشد وصل می سازد).
- **نابرابری و خشونت:** نابرابری های ساختاری و خشونت حضور زنان در زمینه مهاجرت را تضعیف می نماید و این مسئله توانایی آنها را برای مشارکت در بازار کار مهار می کند.
- **خلاء پژوهشی:** تحقیقات بیشتری در مورد تنوع مهاجرت جنسیتی در جنوب جهان و تلاش های بیشتری برای بهبود شرایط زندگی و کار کارگران خانگی که تحت پوشش قوانین کار استاندارد نیستند، نیاز است. این مسئله باید با گروه های اجتماعی انجام شود تا تجربیات موجود و نیازهای مختلف زنان مهاجر را بهتر درک کنند.

پروژه های این جریان مسائل جنسیتی را در اشکال مختلف بیجا شده گان و مهاجرت داخلی و بین المللی در خاورمیانه و جنوب آسیا را تحلیل می کنند و توصیه هایی را برای توسعه آن رشته از سیاست هایی که مسائل جنسیتی را فراتر از گفتمان ها و ابتکارات از بالا به پایین در سطح بین المللی است ارائه می دهد و با گروه های اجتماعی و سازمان های محلی همکاری می کند. یافته ها و توصیه های کلیدی از جریان عبارتند از:

- **نابرابری جنسیتی در بهداشت و آموزش:** در همه زمینه ها، تفاوت های جنسیتی عمیق در بهداشت و آموزش وجود دارد و گروه های آواره به آب تمیز، شرایط زندگی بهداشتی و بهداشت باروری دسترسی ندارند.
- **آموزش و ارتباطات:** برای بهبود آگاهی و درک اهمیت تحلیل جنسیت در سیاست های کوچ اجباری، عودت کننده گان و مهاجرت، تعلیمات بهتر و تفهیم سیاست های اختصاص یافته برای جنسیت در سطح بین المللی، ملی و حکومت های محلی ضرورت است.

قانون و چارچوب سیاست

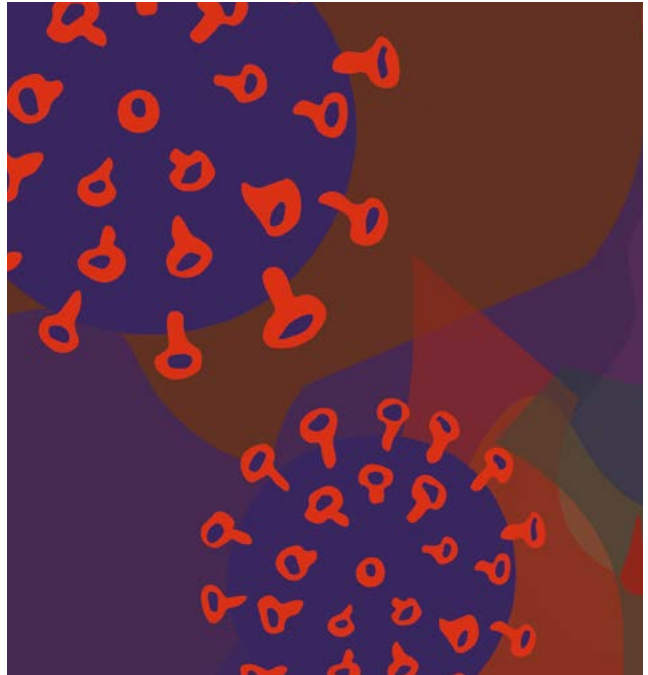
- سکوت نیز مهم است: محققان باید توجه داشته باشند که چه کسی می تواند در بحث های خط مشی صحبت کند و شنیده شود، در مورد چه افراد و موضوعاتی سکوت می کند.
- تقویت صداهای محلی: در محیط های متاثر از تعارض، سازمان هایی که کار صلح و عدالت را عملاً در میدان انجام می دهند، با دانش دانش هستند و باید برای آنها ارزش قائل شد. عدم تعادل قدرت و کمبود بودجه به طور نامتناسبی بر سازمان های محلی تأثیر می گذارد، دسترسی آن ها به فرصت های تصمیم گیری و رسیدن به بازیگران در شمال جهان را محدود میکند.
- عدم ارتباطات محلی- ملی- جهانی: جنبه های داخلی و بین المللی چارچوب های خط مشی مهم اغلب به خوبی به هم مرتبط نیستند و بازیگران محلی لزوماً چارچوب های بین المللی مانند پروسه امنیت و صلح زنان (WPS) که ارزشمند است را در کار روزمره خود نمی یابند.
- تأمین مالی پاسخگو، شفاف و مشارکتی: بازیگران بین المللی، به ویژه اهداکنندگان، تأثیر قابل توجهی در کار عدالت و مصالحه انجام شده پس از مناقشه دارند، اما دسترسی به معلومات مربوط به بودجه ضعیف است.

این جریان با در نظر گرفتن تأثیر سیاست ها و شیوه های ترویج شده در سطح بین المللی بر دولت های شمال جهان و جنوب جهان، بر پیوندهای سیاست محلی و بین المللی تمرکز دارد. پروژه ها داده های کمی و کیفی را در مورد تأثیرات سیاست های کمک کننده، ساختارهای نهادی، و الگوهای بودجه بر عدالت انتقالی و امنیت و صلح برای زنان جمع آوری نموده و سوابق حل منازعه تحول آفرین و سیاست های به روز شده حفاظتی حساس به جنسیت را بررسی می کنند. یافته ها و توصیه های کلیدی از جریان عبارتند از:

- جنسیت یک «اصطلاح اضافه شده» (یا مترادف برای زنان) نیست: در بسیاری از موارد، دیدگاه های جنسیتی هنوز در حاشیه قرار دارند، داده های (معلومات) تفکیک شده بر اساس جنسیت در اولویت قرار نمی گیرند، و فرض بر این است که زنان به «بعد جنسیتی» صلح و پروسه عدالت می پردازند.
- تأثیرات جنسیتی سیاست: علیرغم اولویت آشکار عدالت جنسیتی و توجه به مفهوم جنسیت در سیاست به سطح بین المللی، بسیاری از سیاست ها و عملکردهای داخلی و بین المللی هنوز تأثیرات عمیقاً جنسیتی دارند.
- لسان اهمیت دارد: در صورت امکان، اجتماعی کردن سیاستگذاران برای درک مشترک مفاهیم کلیدی، مانند «عدالت»، «زمان صلح» و «پس از مناقشه»، بدون از دست دادن شک و تردید مثبت در مورد اینکه آیا «اکوسیستم سیاست» صلح و امنیت زنان (WPS) می تواند یا ممکن است هم ردیف چنین معنی مشترک قرار بگیرد.

نوآوری روش شناختی

- **روش‌های جدید:** استفاده از روش‌های جدید، مانند فیلم‌سازی مشارکتی و رویکردهای مبتنی بر هنر، یا انجام مصاحبه‌های آنلاین با افرادی که معمولاً نمی‌توانند در یک پروژه تحقیقاتی شرکت کنند، می‌تواند تأثیر و دامنه تحقیق را افزایش دهد، مشارکت عمیق‌تر و درک بین مخاطبان مختلف را تقویت کند.
- **از روش‌های مشارکتی و مبتنی بر هنر استفاده شود:** این روش‌ها باید در موضوعات متأثر از جنگ به جریان بیفتند تا محیط جامعه برای به اشتراک گذاشتن و پردازش تجربیاتشان تسهیل شود و به تحقیقات اخلاقی و تأثیرگذارتر کمک کنند.
- **افزایش تلاش‌های در بخش جمع‌آوری معلومات:** سرمایه‌گذاری بیشتر در جمع‌آوری معلومات، به ویژه در محیط‌های شکننده و کم درآمد، برای رفع خلاءهای ضروری و بهبود رفاه اجتماعی و ارزیابی انعطاف پذیر ضرورت است. معلومات تفکیک‌شده در مورد جنسیت، سن، و سایر مقوله‌های باهم مرتبط طورعاجل نیاز است.

هدف این پروژه‌ها کمک به جوامع انعطاف پذیرتر، برابرتر و صلح آمیزتر از طریق پیشرفت روش شناختی نوآورانه است. آنها شیوه‌های مشارکتی فمینیستی (طرفدار زن) را توسعه می‌دهند که با شرایط در حال تغییر سازگار می‌شوند. و در عین حال همیشه به اصول اخلاقی و حفاظتی محکم پایبند هستند. یافته‌ها و توصیه‌های کلیدی از این جریان عبارتند از:

- **انعطاف پذیری و منطقی بودن:** انعطاف پذیری و منطقی بودن برای تحقیق در این زمینه حیاتی است. متدولوژی‌ها باید اختصاص یافته به موضوع، حساس به منازعه، متفکرانه و مشارکتی باشند. پژوهشگران باید با درک ماهیت جمعی پرورش دانش، مطالعاتی را با همکاری جوامعی که می‌خواهند به آنها خدمت کنند، طراحی و انجام دهند.
- **تأثیر بحران‌ها بر تحقیقات:** بحران‌هایی مانند همه‌گیری کووید-19، کاهش بودجه، و تحولات سیاسی انعطاف‌پذیری روش‌های تحقیق و چارچوب‌های اخلاقی را آزمایش می‌کنند. محققان باید برای سازگاری و پاسخگویی به این چالش‌ها آماده باشند.

”به یاد داشته باشید که دنیایی را که نمی توانید بدون آنها زندگی کنید، تصور کنید و بسازید، همانطور که دنیایی را که نمی توانید در آنها زندگی کنید، از بین می برید.“

روها بنجامین، تخیل: یک مانیفست، 2024. (RUHA BENJAMIN,).
(IMAGINATION: A MANIFESTO, 2024)

بخش سوم گزارش راه های جدیدی را برای دانشمندان، متخصصین، قانون گذاران، سیاست گذاران و فعالانی که در راستای عدالت جنسیتی و صلح فراگیر تلاش می کنند، ارائه می کند. فصل دهم مرکز را به عنوان مدلی برای تغییر بررسی می کند - نشان می دهد که چگونه عرف فمینیستی میان رشته ای، فراملی و مشارکتی آن می تواند از پیشرفت ها در پرداختن به چالش های متقابل و غیرقابل حل حمایت کند. مزایا، ضعف ها، چالش ها و خطرات مدل، شیوه ها و اخلاق فمینیستی مرکز با دو استراتژی برای غلبه بر چالش های شناسایی شده بررسی می شوند: ۱. ایجاد شبکه های تحقیقات فمینیستی کل نگر و ۲. پیش بینی و مقابله با اختلافات. زمانی که شبکه ها به اساس ضوابط، خطوط دولت-ملت، و متخصص-آکادمیک ایجاد می شوند، شبکه هایی مانند مرکز (Hub) می توانند با پیوند مردسالاری، سرمایه داری، استعمار و نظامی گری مقابله کنند.

اقدامات مرکز ارزش یک کاربرد تحقیقاتی کامل از فمینیسم (طرفدار زن) را از طراحی تا انتشار نشان می دهد. اخلاق فمینیستی همراه با یک موقعیت معرفت شناختی کثرت گرا، فضایی را برای فمینیسم ایجاد کرد تا در مکان های متعددی در مرکز (Hub) ظاهر شود - تا خود مرکز شبیه یک اکوسیستم شبکه ساز باشد. تجربه مرکز همچنین بر اهمیت پیش بینی و مقابله با اختلافات تأکید می کند. محققان فمینیست باید با سرمایه گذاری در توسعه فرهنگ مقابله سازنده که ریشه در سیاست ها و ساختارهای حمایتی شفاف و توسعه یافته برای مقابله با تهدیدها و چالش های خارجی و همچنین اختلافات داخلی دارد، برنامه ریزی کنند. انجام این کار مستلزم فرآیندی از همبستگی و مسئولیت پذیری محبت آمیز است تا اطمینان حاصل شود که مقابله به عنوان یک نیروی سازنده مهار می شود: انرژی خلاقانه ای که چالش ها را روشن می کند و احتمالات جدید را آشکار می کند.

فصل ۱۱ چشم انداز کلی مرکز را بررسی می کند و خواستار اقدام برای آینده ای کاملاً متحول شده است که مشخصه آن حقوق مبتنی بر جنسیت؛ کرامت انسانی؛ نبود خشونت؛ عدالت اقتصادی، نژادی و استعماری؛ تغییر ساختاری؛ جنبش های جهانی برای تغییر اجتماعی؛ قوانین و سیاست های مقتدر؛ ایجاد صلح فراگیر؛ سطوح بالای اعتماد؛ سیاست عادلانه و اهمیت امید است. این فصل ۹ اصل را بیان می کند که نتیجه کار جمعی مرکز بوده و مسیر آینده ای را که ما تصور می کنیم روشن می کند. اصول در زیر خلاصه شده است.

بازتاب ها و توصیه ها در سطح وسیع

Listen More	Keep Talking About Gender	Name the Structural Problems
Weave Feminist Webs	Anticipate and Engage Friction	Centre Activism
Close Implementation Gaps and Fund the Work	Incorporate the Arts and Culture	Expand, Connect and Communicate the Evidence Base

۱. بیشتر گوش کنید

اول و مهمتر از همه، به کسانی که بیشتر تحت تاثیر بی عدالتی و ناامنی جنسیتی قرار گرفته اند گوش دهید.

قرار دادن صداها و تجربیات زیسته زنان و گروه‌های به حاشیه رانده شده باید در اولویت کارهای مرتبط با عدالت جنسیتی باقی بماند. علاوه بر این، نیاز است که به طیف گسترده‌ای از دیدگاه‌ها و فراتر از حلقه‌های شبکه‌های موجود عدالت جنسیتی و متحدان آن‌ها گوش فرا دهیم. هرچند که گوش دادن به تنهایی کافی نیست، اما این امر یک راه مهم برای پیشبرد فرآیند صلح‌سازی فراگیرتر است که تخصص و تجربه افرادی را که بیشترین تأثیر را می‌پذیرند، در مرکز قرار داده و یک ائتلاف گسترده از دینفعان را به پروسه تغییر اجتماعی دعوت می‌کند.

۲. درباره جنسیت بطور مداوم صحبت کنید

جنسیت را جدی بگیرید و آن را به‌طور شخصی، سیاسی و حرفه‌ای مطرح کنید. صحبت کردن درباره جنسیت در زمینه‌هایی مانند قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری، پژوهش و فعالیت‌های اجتماعی می‌تواند برهم‌زننده باشد. با این حال، چنین اختلالی ضروری است و می‌تواند به ایجاد تغییرات اجتماعی و سیاسی کمک کند. صحبت کردن درباره جنسیت به‌ویژه در شرایطی که جنبش‌های ضد فمینیستی (طرفدار زن) مداوم و شدید رو به رشد هستند، جایی که جنسیت به ابزاری تبدیل شده و گفتمان انتقادی درباره مردسالاری خاموش شده است، و زمانی که توجه و منابع منحرف می‌شوند، بسیار مهم است.

۳. مشکلات ساختاری را نام ببرید

مشکلات مردسالاری، سرمایه‌داری، استعمار و نظامی‌گری باید در جایگاه‌های قدرت نام‌گذاری شوند، زیرا آنچه ناگفته می‌ماند، اغلب بدون چالش و پرسش باقی می‌ماند.

دانش فمینیستی مدت‌هاست که بینش‌های نظری و عملی در مورد اهمیت بیان را انکشاف داده و اینکه مشکلات اجتماعی ما چطور دنیای اجتماعی و تصورات ما را شکل می‌دهد بالاخره بالای نحوه تفکر و عمل ما تأثیر می‌گذارد. پرداختن به خشونت ساختاری ستیزگرایانه و درهم تنیده مردسالاری، سرمایه‌داری، استعمار و نظامی‌گری هم به دستور زبان عدالت جنسیتی و هم به اراده سیاسی برای بیان مستقیم این خشونت نیاز دارد.

۴. شبکه‌های فمینیستی بسازید

چالش‌های پیچیده مردسالاری، سرمایه‌داری، استعمار و نظامی‌گری به هم وابسته و به هم پیوسته هستند. رویکردهای مقابله با آن‌ها باید مرتبط، هماهنگ و جامع باشد.

ساختن شبکه‌ها شامل اتصال دیدگاه‌ها و رویکردهای متعدد از طریق تحلیل تقاطعی، همکاری‌های فراملی، روش‌های میان‌رشته‌ای و همکاری‌های چندبخشی با محققان، کارشناسان، فعالان و سیاست‌گذاران است. این رویکرد همچنین به ارزش استفاده جامع از تفکر و شیوه‌های فمینیستی در هر مرحله از فرآیند تحقیق و اهمیت اخلاق مراقبت و جامعه‌سازی فمینیستی اشاره دارد. کار زیادی باید انجام شود تا اهداکنندگان و نهادهای تأمین مالی را جلب کنیم و اطمینان حاصل نمایم که درس‌های آموخته‌شده از پروژه‌های بزرگ عدالت جنسیتی مانند "Hub" می‌تواند در مقیاس‌های مختلف در آینده تکرار شود.

۵. پیش‌بینی و مقابله با اختلافات

پژوهش فمینیستی نیازمند کاهش و جلوگیری از تهدیدها و چالش‌های خارجی و تعامل سازنده با اختلافات و تناقضات داخلی است.

پژوهشگران فمینیست باید به‌صورت فعالانه چالش‌ها و مقاومت‌های خارجی را پیش‌بینی و مدیریت کنند. این شامل سرمایه‌گذاری در زمان، منابع مالی و تخصص در مدیریت پروژه و ریسک و تجزیه و تحلیل پویایی‌های قدرت موجود و روابط بین پروژه‌ها، نهادها، تأمین‌کنندگان مالی و جوامع است که به‌طور مستقیم تحت تأثیر قرار می‌گیرند. موفقیت در پژوهش فمینیستی همچنین به معنای مقابله با چالش‌های داخلی از طریق تمرکز بر اخلاق مراقبت فمینیستی، اهمیت روابط، مدیریت سازش و مقاومت با مسئولیت‌پذیری محبت‌آمیز و توسعه فرهنگ سازنده در برخورد با تعارضات است.

۶. مرکزیت دادن به کنشگری

کنشگری فمینیستی را به رسمیت بشناسید و حمایت کنید و آن را در قلب پژوهش عدالت جنسیتی، عملگرایی، قانون و سیاست‌گذاری قرار دهید.

کنشگری عدالت جنسیتی در سطح مردمی باید در اولویت قرار گیرد، تأمین مالی و محافظت شود. ایجاد صلح فراگیر به شیوه‌های هم‌زمان از بالا به پایین و از پایین به بالا برای تغییر اجتماعی نیاز دارد و ضروری است که رویکرد دوم به‌هیچ وجه کم‌اهمیت یا غیرقانونی جلوه داده نشود. برای انجام این کار، سرمایه‌گذاری در سازماندهی جوامع محلی، ملی و فراملی ضروری است. این نقش‌ها باید به‌عنوان کار ارزشمند شناخته شوند و کاری باشند که بتوانند برای افرادی که در آن‌ها دخیل هستند، پایدار و قابل‌اتکا باشند.

۷. کاهش خلاءهای اجرایی و تأمین مالی کار

چگونگی بیان اهمیت دارد، اما مسائل مربوط به عمل مهم‌تر است.

درحالی‌که ممکن است در برخی حوزه‌ها قوانین و سیاست‌های جدیدی لازم باشد، اجرای کامل اصلاحات قانون و سیاست موجود، ازجمله اهداف توسعه پایدار (SDGs) و دستور کار زنان، صلح و امنیت (WPS) می‌تواند پیشرفت به سمت عدالت جنسیتی و صلح فراگیر را تسریع کند. این نیازمند تأمین مالی معنادارتر، پایدارتر و شفاف‌تر است. در بسیاری موارد، سخنانی صاحبان قدرت پیرامون عدالت جنسیتی به دلیل عدم اجرای سیاست‌های ملموس و تأمین مالی کافی به واقعیت تبدیل نمی‌شود. تحقق عدالت جنسیتی و صلح فراگیر نیازمند اقدام است و اقدام نیازمند منابع است.

۸. هنر و فرهنگ را بکار ببرید

هنر و فرهنگ اجزای حیاتی کار در حوزه عدالت جنسیتی و امنیت هستند و باید به‌طور معناداری در پروژه‌ها، کمپین‌ها و نظریه‌های تغییر بکار گرفته شوند.

هنر و عمل فرهنگی باید به‌عنوان اجزای استراتژیک کار در حوزه عدالت جنسیتی در نظر گرفته شوند که می‌توانند مخاطبان متنوع، ازجمله متخصصان خلاق و عموم مردم را جلب کنند. رویکردهای هنری و فرهنگی می‌توانند روش‌هایی چندبعدی و متناسب برای آموزش، تجزیه و تحلیل، طی مراحل، بهبودی، ارتباط، بیان، انتشار، جستجوی عدالت، انکشاف تغییرات اجتماعی و تصور آینده جدید و متحول‌شده باشند. هنر ضروری است، نه فقط یک ضمیمه.

۹. گسترش، اتصال و تفهیم به اساس شواهد

در کنار معلومات تفکیک‌شده بر اساس جنسیت، مشارکت تبادل دانش عادلانه و استراتژی‌های ارتباطی تحقیق که هم مؤثر و هم احساسی باشند، پژوهش‌های فمینیستی بیشتری نیاز است.

تحقیقات بیشتری به‌طور فوری موردنیاز است تا به طیف گسترده‌ای از سوالات کلیدی که در کار مرکز (Hub) مطرح شده است، همچنین به کمبود معلومات تفکیک‌شده بر اساس جنسیت، خلاءهای باقی‌مانده در ادبیات دانشگاهی و چالش‌های اجتماعی، سیاسی و فناوری نوظهور پاسخ دهد. علاوه بر این، کار بیشتری ضرورت است تا دانش موجود را بهتر متصل کرده، دیوارهای بین رشته‌ها و تقسیمات میان پژوهشگران و عمل‌گراها را بشکند و دانش را به‌طور مؤثر و احساسی به ذینفعان مختلف منتقل کند.

فراخوان برای اقدام خاص کشور

به کارگیری ۹ اصل مرکز “Hub” برای ایجاد تغییرات ریشه‌ای و ملموس، نیازمند اقدامات عینی در جوامع تحت تأثیر درگیری و فراتر از آن است. یافته‌های پروژه‌های مرکز (Hub) پیرامون کشورهای یکه در پژوهش‌ها نقش دارند و توصیه‌های حاصل از آن‌ها در فصل ۳ با جزئیات بیشتری مورد بحث قرار گرفته و به‌طور خلاصه در زیر آورده شده است.

افغانستان

کاهش تبعیض در آموزش: بازبینی و اصلاح سیاست‌ها و رویه‌های آموزشی جامعه برای مبارزه با تبعیض بر اساس جنسیت، قومیت و زبان.

خدمات صحت روانی: ایجاد خدمات صحت روانی که برای جمعیت آواره قابل دسترسی باشد، با بر مقابله با استرس‌های خاص این جوامع و زنان و دختران آن‌ها تمرکز داشته باشد.

سازمان‌های بین‌المللی، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و بازیگران بشردوستانه:

سلامت زنان: اولویت‌بندی ابتکارات سلامت زنان، از جمله خدمات صحتی پیش از زایمان و صحت باروری.

نیازهای اساسی و صحتی: حمایت و فراهم کردن دسترسی به آب پاک، امکانات بهداشتی و صحتی و امنیت غذایی برای کاهش بحران‌های صحتی.

حمایت از صلح و آشتی: حمایت از فرایندهای صلح در افغانستان، با تمرکز ویژه بر شمول زنان، و تشویق به مشارکت مردم افغان که دارای مهارت‌ها و تجربه‌های مرتبط هستند.

آگاهی از حقوق و دسترسی به عدالت: افزایش آگاهی، بهبود فهم از حقوق زنان و پناهندگان، و ارائه حمایت در دسترسی به آن‌ها صورت بگیرد.

جامعه بین‌المللی و کشورهای میزبان:

حمایت از مهاجران و بازگشت‌کنندگان افغان: کمک به بازگشت‌کنندگان و مهاجران افغان در زمینه‌های شغلی، یک پارچگی اجتماعی و مقابله با فقر.

استفاده از مهارت‌ها: شناسایی و استفاده از مهارت‌ها و صلاحیت‌های کارشناسان افغان، به‌ویژه بیجا شده گان، برای مشارکت مثبت در جوامع میزبان و سرزمین خود.

حمایت قانونی برای مهاجران: تقویت حمایت‌های قانونی برای مهاجران افغان، به‌ویژه زنان، و تسهیل یکپارچگی و دسترسی آن‌ها به خدمات عمومی.

صاحب امتیاز عکس: فرید ارشاد / Unsplash

پیش از تصرف طالبان در اگست سال ۲۰۲۱، یافته‌های مهم پروژه‌های مرتبط با افغانستان بر ناامنی فیزیکی و اقتصادی و اینکه زنان و گروه‌های به حاشیه رانده شده چطور بتوانند در مواجهه با بحران‌ها ایجاد معیشت و اجتماع کنند متمرکز بود. این پروژه‌ها همچنین به تأثیرات چندگانه جنسیتی ناشی از آواره گی بر جمعیت افغان، از نظر سلامت، انزوای اجتماعی، وضعیت قانونی و دسترسی به آموزش و اشتغال، می‌پردازند. با این حال، تحت کنترل طالبان، بسیاری از این توصیه‌ها به دلیل سیاست‌های سرکوبگرانه رژیم در خصوص حقوق زنان و مشارکت آن‌ها در زندگی عمومی، به‌طور واقع‌بینانه قابل اجرا نیستند. با این حال، این توصیه‌ها در اینجا به اشتراک گذاشته می‌شوند تا چارچوبی برای حمایت‌های آینده فراهم کنند، کارهای انجام شده را مستند کنند و به ادامه تاکید بر حمایت‌های زنان قبل و اکنون بپردازند.

توصیه‌ها

توصیه‌ها تا ماه اگست ۲۰۲۱

دولت افغانستان:

توانمندسازی اقتصادی: توسعه و حمایت از برنامه‌هایی برای توانمندسازی اقتصادی زنان آواره، به‌ویژه در بخش صنایع دستی.

برنامه‌های آموزشی: اجرای سیاست‌ها و برنامه‌هایی برای جلوگیری از ازدواج زودهنگام و ترویج آموزش دختران.

دولت‌های خارجی، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و سازمان‌ها:

جلب، سازماندهی و بسیج کارشناسان افغان در داخل افغانستان و در سراسر دیاسپورا: برای حمایت از افغان‌ها در سرزمین خود و منطقه، سازمان ملل، کشورهای میزبان پناهندگان و سازمان‌های دیاسپورای افغان باید سیاست‌هایی را برای شناسایی کارشناسان افغان و تعیین بهترین روش‌ها برای استفاده از سرمایه‌های اجتماعی، انسانی، فرهنگی و اقتصادی آن‌ها توسعه دهند.

استفاده از نفوذ برای تسریع پروسه صلح که متوقف شده: جامعه بین‌المللی باید از هر نفوذی که بر طالبان دارد برای فشار بر آن‌ها جهت آغاز پروسه صلح متوقف شده و آشتی با تمام بخش‌های جامعه، از جمله زنان، استفاده کند.

تغییر روایت به تمرکز بر کارهایی که هنوز ممکن است و حمایت از آن‌ها: در وضعیت کنونی، فرصت‌هایی برای زنان وجود دارد که بتوانند از مهارت‌های خود برای تولید ارزش مالی استفاده کنند. علی‌رغم حملات شدید و مستمر به حقوق، امنیت و معیشت زنان، زنان همچنان به کار ادامه می‌دهند، به‌ویژه در روش‌هایی که به آن‌ها امکان می‌دهد در خانه بمانند. برای تقویت این کار، مسیرهای تجاری بین افغانستان و پاکستان حیاتی هستند. سازمان‌های بین‌المللی باید برای حفظ این مسیرهای تجاری به‌منظور خروج کالاهایی مانند محصولات صنایع دستی از کشور و ایجاد درآمد کار کنند. سازمان‌های غیردولتی باید همچنان از کارهایی که به زنان امکان کسب درآمد می‌دهد حمایت کنند.

شامل کردن و حمایت از شمول زنان در فرآیندهای سیاسی: زنان افغان در خطر حذف از گفت‌وگوهای جاری جامعه بین‌المللی درباره آینده کشورشان هستند. شناسایی احتمالی طالبان در سال‌های آینده این حذف را به بهایی سنگین برای نسل‌های آینده زنان تبدیل خواهد کرد. همه اهداکنندگان و سیاست‌گذاران باید برابری همه جنسیت‌ها را در قلب حمایت‌ها و سیاست‌های خود حفظ کنند.

پاسخ به بحران‌ها بی‌توجه به جنسیت و نیازمند آگاهی از نابرابری‌های تقاطعی هستند. بحران سال ۲۰۲۱ نشان داد که سیاست‌های حفاظتی بی‌توجه به جنسیت، از جمله تخلیه، دسترسی به ویزای بشردوستانه و ایمنی، بی‌توجه به جنسیت بوده‌اند. برنامه‌های اسکان مجدد مرتبط نیز نشان داد که از نابرابری‌های تقاطعی در افغانستان آگاهی نداشته‌اند. جعبه‌ابزار بحران تنیده جنسیتی مرکز (Hub) این خلاء در آگاهی را مورد توجه قرار داده و باید در سایر زمینه‌ها نیز استفاده و تطبیق شود.

صاحب امتیاز تصویر: زنان سازمان ملل (CC BY-NC-ND 2.0)

پروژه‌های فعال در کلمبیا به بررسی تأثیر جنبه‌های مختلف پروسه صلح و آشتی می‌پردازند. این پروژه‌ها به محدودیت‌های توانمندسازی سیاسی و اقتصادی زنان در کشور، نابرابری بین جبران خسارت نمادین ارائه شده توسط نهادهای عدالت انتقالی و جبران خسارت مادی مورد نیاز جوامع، چالش‌های بازپذیری و میراث‌های طولانی مدت استعمار پرداخته‌اند. آن‌ها دریافته‌اند که پروسه بازگرداندن زمین‌ها اغلب کند و ناقص است. کاهش نگران‌کننده‌ای در تأمین مالی بین‌المللی و توجه به حقوق زنان، توانمندسازی و برابری جنسیتی مشاهده شده است.

توصیه‌ها

دولت کلمبیا:

- سیاست‌های آشتی پاسخگو: برنامه‌های آشتی ایجاد کنید که پیچیدگی‌های تجارب منازعه فردی را شناسایی کرده و در بر می‌گیرد و بر ارائه غرامت‌های مادی هدفمند در کنار اقدامات نمادین تمرکز دارد.
- عدالت اقتصادی برای زنان روستایی: سیستم‌های حمایتی برای زنان روستایی، مانند آموزش و حقوق زمین، را بهبود بخشید تا نابرابری‌های اقتصادی را برطرف کرده و برابری جنسیتی را ترویج دهید.
- بازنگری و اصلاح روند استرداد زمین، با تمرکز بر شفافیت و کارایی، اطمینان از سازگاری قانونی و نتایج قربانی محور.

جامعه مدنی و بازیگران بین‌المللی:

مدل‌های تأمین مالی پایدار و انعطاف‌پذیر: مدل‌های تأمین مالی ی توسعه دهید که از سازمان‌های جامعه مدنی تحت رهبری زنان در درازمدت حمایت کنند، تا امکان ادامه و گسترش برنامه‌های موفق فراهم شود و منابع به روش‌هایی اختصاص یابند که به تغییرات زمینه‌ها و نیازها پاسخ دهد.

مشارکت معنادار و متنوع: مشارکت گروه‌های مختلف زنان - از جمله زنان مبارز سابق، قربانیان و گروه‌های بومی - را در تمام جنبه‌های اجرای صلح، از خلع سلاح، عدم بسیج دوباره و ادغام در جامعه تا حقوق زمین، فرصت‌های اقتصادی و عدالت انتقالی تضمین کنید.

ظرفیت‌سازی برای سازمان‌های مردمی: تخصیص منابع برای افزایش توانایی گروه‌های به حاشیه رانده شده و سازمان‌های مردمی برای پاسخگویی به نیازهای خاص جامعه با شایستگی فرهنگی و دانش محلی. بودجه باید در اختیار سازمان‌های کوچکتر و غیررسمی قرار گیرد و برای مسائل جنسیتی در سراسر روند اجرای صلح تضمین شود.

برنامه ریزی جنسیتی متقاطع و کل نگر: از رویکردهای تک موضوعی برای حمایت از جنسیت، که می‌تواند سلسله مراتب اجتماعی و سیاسی موجود را تداوم بخشد، خودداری کنید. تمرکز بر خشونت‌هایی که توسط ساختارهای به هم پیوسته ظلم که زنان و اقلیت‌ها تجربه نموده صورت بگیرد.

تأثیرات استعمار بر عدالت انتقالی: تحقیقاتی که به استعمار تاریخی می‌پردازد باید رویکرد روش شناختی استعمار زدایی داشته باشد و با جوامع بومی و نژاد افریقایی درگیر شود.

رویکرد درهم تنیده به نهادهای عدالت: حوزه قضایی ویژه برای صلح (JEP)، واحد قربانیان و کمیته نظارت کمیسیون برای روشن‌سازی حقیقت، همزیستی و عدم تکرار (CEV) باید تا حد امکان در کار خود رویکردی، دهم تنیده را در اولویت قرار دهند تا وضعیت افراد به‌ویژه افراد آسیب‌پذیر را به‌طور کامل درک کرده و مکانیزم‌های مناسبی برای جبران خسارت ارائه دهند.

ریشه‌های استعماری عدالت نابرابر: هنگام ارزیابی اجرای ۷۴ توصیه نهایی ارائه‌شده توسط CEV، کمیته نظارت باید پیشنهاد میراث استعماری و محدودیت‌های ساختاری در روند آشتی را در نظر بگیرد.

رهبری محلی و آموزش میان‌فرهنگی: در پروسه عدالت انتقالی باید صدای جوامع بومی و آفریقایی‌تبار در مرکز توجه قرار گیرد. رهبران محلی را در طراحی و اجرای سیاست‌ها ادغام کنید تا اطمینان حاصل شود که برنامه‌ها با نیازها و انتظارات خاص جوامع آنها همخوانی دارد.

توقعات از پروسه آشتی: گفت‌وگوی ملی برگزار کنید تا مفهوم و دامنه آشتی و محدودیت‌های آن روشن و تعریف شود و از توقعات واحد و واقع‌بینانه در این پروسه اطمینان حاصل شود.

صاحب امتیاز عکس: Unsplash/ Levi Meir Clancy

بازیگران بین المللی:

- اجرای سیاست های شامل جنسیت: با بازیگران منطقه ای و محلی برای توسعه و اجرای سیاست های اسکان مجدد که نیازها و چالش های جنسیتی خاص را در نظر می گیرند، با تمرکز بر توانمندسازی و کسب مهارت برای زنان و دختران آواره کار شود.
- آموزش حساس به جنسیت در مورد آوارگی اجباری: حمایت و تسهیل برنامه های آموزشی در سطوح ملی و محلی برای اطمینان از درک عمیق مسائل جنسیتی در زمینه های آواره گان و کمک به ایجاد سیستم های حمایتی موثرتر عبارت صورت بگیرد.

جوامع محلی و مربیان:

- راه حل های جامعه محور: رهبران و مربیان محلی را توانمند کنید تا بحث ها را در مورد قوانین جنسیتی رهبری کنند و پاسخ های جامعه محور را برای رسیدگی موثر به این مسائل ایجاد کنند.
- آموزش به عنوان ابزاری برای تغییر: آموزش جامع برابری جنسیتی را در برنامه های درسی مدارس، مساجد و دیگر پلتفرم های آموزشی ادغام کنید. بر مشارکت دادن نسل های جوان برای شکل دادن به اصول اجتماعی آینده و مشارکت دادن مردان برای برجسته کردن نقش مثبتی که می توانند به عنوان متحدان برابری جنسیتی در جامعه ایفا کنند، تمرکز کنید.
- رویکردهای مبتنی بر هنر: روش های خلاقانه و مبتنی بر هنر را در محیط های آموزشی برای تقویت همدلی، به چالش کشیدن هنجارهای جنسیتی تثبیت شده و ترویج ارزیابی مجدد هویت های جنسیتی اجرا کنید.

رسانه ها، تامین کنندگان مالی و عموم مردم:

- رویکردهای چند بازیگر هماهنگ: پاسخ های دولت، بخش غیردولتی، تمویل کنندگان و کمک کنندگان، رسانه ها و جامعه بزرگتر را برای دستیابی به برابری جنسیتی هماهنگ کنید.

تحقیقات مرکز در کردستان-عراق، موانع پیش روی زنان را به دلیل شکست در سیستم های سیاسی و حقوقی، مردسالاری ریشه دار، و واکنش های جنسیتی، از جمله سطوح بالای آزار و اذیت فعالان حقوق زنان، آشکار می کند. این پروژه ها همچنین نشان دهنده عدم همسویی بین سیاست های بین المللی و واقعیت های محلی از نظر گفتمان و عملکرد مدیریت جمعیت های آواره است و کمک هایی را که مهاجران عودت کننده به کشور در صلح، توسعه، برابری جنسیتی و بازار کار انجام می دهند، برجسته می کند.

توصیه ها

حکومت منطقه ای کردستان عراق:

- مشارکت دادن مردان و قوانین چالش برانگیز مردسالارانه: بودجه و منابع را برای طرح های محلی که بر مشارکت دادن مردان متمرکز است، به ویژه در رابطه با کسانی که در مناصب قدرت هستند، برای به چالش کشیدن قوانین مردسالارانه و مقاومت در برابر واکنش جنسی رو به رشد، افزایش دهید.
- سیاست های قابل دوام و پایدار برای عودت کنندگان: سیاست های پایدار و قابل دوام را برای تشویق مردان و زنان بسیار ماهر برای بازگشت به کردستان و کمک به توسعه اقتصادی و صلح ایجاد کنید.
- تعامل با دیاسپورا: ایجاد یک اداره امور دیاسپورا برای تعامل و بهره مندی از سرمایه های انسانی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی گردهای دیاسپورا شناسایی شود. کمبود نیروی کار؛ شبکه هایی از عودت کنندگان بالقوه ایجاد کنید و سهم بالقوه آنها را در توسعه پایدار ارزیابی کنید.
- تمرکز بر حقوق و مشارکت زنان عودت کننده: با شرکای غیردولتی برای ایجاد و اجرای پالیسی هایی برای توسعه سیاست های مطلوب برای زنان و بهره مندی از مهارت های زنان عودت کننده همکاری کنید.

صاحب امتیاز عکس: Unsplash / Radwan Skeiky

سیاست گذاران و سازمان های غیردولتی لبنان:

- اتخاذ یک رویکرد متقاطع: سیاست گذاران لبنانی و سازمان های غیردولتی باید از یک لنز متقاطع برای درک پیچیدگی های هویت SOGIESC و توسعه سیاست ها و خدمات پشتیبانی که نیازهای آنها را برآورده می کند، استفاده کنند.
- حمایت از فعالیت های فراملی: تشویق و تسهیل فعالیت فراملی و همکاری میان سازمان های SOGIESC در سراسر منطقه برای تقویت انعطاف پذیری و اثربخشی جنبش SOGIESC در لبنان و فراتر از آن.
- افزایش بودجه پایدار: لبنان نیاز فوری به افزایش بودجه پایدار برای خدمات متمرکز بر SOGIESC، به ویژه سلامت روان و حمایت روانی اجتماعی دارد.

دولت، سازمان های غیردولتی و سازمان های بین المللی:

- اصلاح سیستم کفاله: با حمایت نهادهای بین المللی، دولت لبنان باید فوراً سیستم مالی کفاله را برای حمایت از حقوق کارگران خانگی بازنگری کند.
- پیشبرد حقوق و ایمنی مهاجران: یک رویکرد هماهنگ شامل دولت لبنان، سازمان های غیردولتی و سازمان های بین المللی باید اجرا شود تا محیطی فراگیر، امن و حمایت کننده برای زنان مهاجر ایجاد شود.
- حمایت از برنامه های مهاجر محور: دولت لبنان باید با سازمان های غیردولتی در برنامه هایی که آموزش های شغلی، کمک های قانونی و حمایت اجتماعی را به جوامع مهاجر ارائه می دهند، همکاری کند.

دولت های کارگران مهاجر کشور مبدا:

- موافقت نامه های مهاجرتی دوجانبه: از دولت های کشور مبدا کارگران خانگی مهاجر خواسته می شود تا برای ایجاد شرایط عادلانه تر برای شهروندان مهاجر خود، اقدام و توافقنامه های دوجانبه را با دولت لبنان مذاکره کنند.

پروژه های لبنان نشان می دهد که بحران های سه گانه ای که این کشور اخیراً تجربه کرده است (رکود اقتصادی، انفجار بندر بیروت و همه گیری کووید-19) محروم کردن، آزار و اذیت و تبعیض افراد مختلف SOGIESC، به ویژه پناهندگان سوری غیرقانونی را تشدید کرده است. و به کمبود حمایت روانی اجتماعی برای این جوامع اشاره میکند. بحران سه گانه همچنین به طور نامتناسبی بر زنان مهاجر تأثیر می گذارد و آسیب پذیری آنها را تشدید می کند و منجر به افزایش بیکاری، انزوا، حوادث خشونت مبتنی بر جنسیت و افزایش خطر قاچاق انسان می شود.

توصیه ها

دولت لبنان:

- لغو قوانین تبعیض آمیز و تقویت حمایت های قانونی: ماده ۵۳۴ در قانون مجازات، اعمال همجنس گرایی را جرم انگاری می کند. این و سایر قوانینی که کارگران جنسی را جرم انگاری می کند، باید لغو شود.
- افزایش حمایت های قانونی از زنان مهاجر: دولت لبنان باید قوانینی را وضع و اجرا کند که از زنان مهاجر در هر دو حوزه عمومی و خصوصی محافظت کند و امنیت و عدالت را به آنها ارائه دهد.

صاحب امتیاز عکس: پروژه سیاست زمین، جنسیت و سیستم های حقوقی جمعی

مقامات سنتی:

- قانون عرفی و برابری جنسیتی: ریاست باید اصلاح شود، با تمرکز بر نمایندگی و مشارکت برابر زنان در تصمیم گیری های رهبری، از جمله در کمیته هایی که برای مدیریت زمین و منابع زمین تشکیل شده اند.

سازمان های جامعه مدنی و سازمان های غیردولتی:

- عدالت زمین و بازیگران غیردولتی: کمک های حقوقی و حل اختلاف به زنان باید افزایش یابد تا زنان بتوانند به طور عادلانه در معاملات زمین نماینده داشته باشند و در صورت نقض حقوق آنها به عدالت دسترسی داشته باشند. آموزش و به اشتراک گذاری اطلاعات در مورد قوانین و سیاست های جدید نیز باید در اولویت قرار گیرد.

تمرکز بر عدالت زمین در سیرالئون نشان می دهد که فقر عامل اصلی محدود کننده دسترسی به زمین است و به دنبال آن مهاجر یا غیر محلی بودن در یک جامعه است. این امر به طور نامتناسبی بر زنانی تأثیر می گذارد که با قوانین مردسالارانه فرهنگی مواجه هستند که حقوق مالکیت آنها را بر زمین محدود می کند. علاوه بر این، بازیگران شرکت ها از آزادسازی اقتصاد سیرالئون برای ممانعت از دسترسی به زمین و سلب مالکیت زنان استفاده می کنند. توسعه اقتصادی بر عدالت اجتماعی و توانمندسازی زنان اولویت دارد و مانع از تلاش برای برقراری عدالت جنسیتی بلندمدت و صلح فراگیر می شود.

توصیه ها

دولت سیرالئون:

- اصلاح و اجرای سیاست: اصلاحات حقوقی و سیاستی که تضمین کننده مالکیت و دسترسی برابر به زمین برای زنان است، باید تقویت و به طور کامل اجرا شود.
- سیاست زمین و شمولیت: بازنگری و به روز رسانی سیاست زمین موجود برای ادغام مقررات تصاعدی مندرج در قانون کمیسیون ملی زمین (۲۰۲۲) و قانون مرسوم حقوق زمین (۲۰۲۲). این امر باید با تدوین قانون جامع زمین همراه باشد.
- حقوق زنان و منافع شرکتی: از حقوق زنان در صورت تضاد با منافع زمین شرکت سهامی محافظت کنید. این شامل بستن خلأهای قانونی است که اجازه می دهد حقوق زنان، از جمله حقوق زمین، به نام توسعه به خطر بیفتد.
- جامعه مدنی و سازمان های محلی: از جامعه مدنی و سازمان های محلی که در محل کار می کنند از طریق تأمین مالی و مشارکت حمایت کنید.

سريلانكا

صاحب امتیاز عکس: فردریک اوهلندر/Unsplash

- پشتیبانی قربانی-بازمانده در CRSV: آموزش اجباری و قوی افسران پلیس و افسران طبی قضایی در موارد CRSV و تروما برای اطمینان از حساسیت جنسیتی و حفاظت از حیثیت و حقوق قربانی-بازمانده.
- قوانین موجود نیاز به اصلاح بیشتر و تطبیق بهتر دارند تا به زنان امکان دسترسی بیشتر و کنترل کامل زمین داده شود. مدیران دولتی باید اطمینان حاصل کنند که اصلاحات اخیر در قوانین (به عنوان مثال، فرمان توسعه زمین) در عمل رعایت می شود و به زنان فضای بیشتری برای تصمیم گیری در زمینه بهره برداری از زمین داده می شود.
- تشویق مهاجرین به عودت دوباره: سیاست هایی را برای جذب و ادغام عودت کنندگان بسیار ماهر، با شناخت پتانسیل آنها برای کمک به توسعه اقتصادی و صلح، تدوین و اجرا کنید.
- گفتگوی یکپارچه برای صلح آینده و ثبات اقتصادی: بحث در مورد هویت و فرهنگ را در گفتگوهای صلح و اقتصادی بگنجانید. شیوه ها و تحقیقات مبتنی بر هنر، بینش های منحصر به فردی را ارائه می دهند که می تواند سیاست گذاری را هدایت کند.

جامعه بین المللی:

- سیاست های شامل جنسیت: از توسعه، اجرا و انتقال سیاست های شامل جنسیت از سطح بین المللی به محلی حمایت کنید.
- مرکز زنان به حاشیه رانده شده در سیاست جنسیتی: سیاست های موجود برای ادغام زنان در سیستم های قدرت باید مجدداً متمرکز شوند تا جوامع به حاشیه رانده شده را در محراق توجه قرار دهند و به مسائل سیستمی که این جوامع را در معرض آسیب و خشونت قرار می دهند، بپردازند.
- پاسخگویی دفتر افراد گمشده (OMP): بازیگران بین المللی باید از تلاش های خانواده های ناپدیدشدگان حمایت کنند و فشار را بر ایالت سريلانكا برای بررسی افراد گمشده و ناپدید شده اجباری از طریق OMP ادامه دهند.
- مشارکت بین المللی دیاسپورای سريلانكا: با تمرکز بر عدالت جنسیتی و صلح فراگیر، کارشناسان را در دیاسپورا جذب و بسیج کنید.
- حمایت از روش های مشارکتی و مبتنی بر هنر: روش های پژوهشی مبتنی بر هنر را به دلیل مشارکت منحصر به فردشان در جمع آوری، یادگیری و انتشار داده ها بشناسید و از نظر مالی حمایت کنید.

تحقیقات در مورد سريلانكا بر مسائل مربوط به عدالت، زمین و مهاجرت متمرکز است. پروژه ها نشان می دهند که کاستی های قابل توجهی در عدالت برای خانواده های ناپدید شدگان و قربانیان خشونت جنسی و جنسیتی، و همچنین کمبود سیستماتیک عمومی در دسترسی زنان به عدالت وجود دارد. تحقیقات مرکز یا Hub نشان می دهد که مالکیت زمین زنان تحت تأثیر نبود قانون یکسان برای حقوق زمین، پیچیدگی در قوانین عرفی، عنعنات قومی، مذهبی و فرهنگی، و تأثیر جنگ قرار گرفته است. آوارگان داخلی در سريلانكا دسترسی محدودی به فرصت های اقتصادی و معیشتی دارند و نمی توانند نیازهای اولیه مراقبت های بهداشتی را برآورده کنند، و زنان مهاجر عودت کننده با تبعیض و چالش های قابل توجهی روبرو هستند.

توصیه ها

دولت سريلانكا:

- عدالت برای ناپدید شدگان: اولویت بندی پرونده های ناپدید شدن و بررسی اتفاقاتی که در این موارد رخ داده است تا باور و اطمینان به OMP بازگردد.
- مسکن و استرداد بیجاشده گان داخلی: کمک های مالی جاری زمین و مسکن به بیجاشده گان داخلی مطابق با تورم افزایش یابد. ادامه و گسترش کار بر روی مستندسازی تجربیات بیجاشده گان داخلی برای اطلاع رسانی سیاست های حفاظت و کمک در اسکان مجدد و تغییر مکان.
- عدالت برای قربانیان بازمانده گان خشونت جنسی مربوط به درگیری (CRSV): تعریف قانونی از CRSV را در قانون اساسی اضافه کنید. استانداردهای قانونی در مورد رضایت و تأیید در موارد CRSV را مرور کنید و تأثیر رضایت را بر اظهارات شاهدان تشخیص دهید. حقوق مشارکتی قربانیان در دادگاه را تضمین نمایید.

صاحب امتیاز عکس: Unsplash / Rubombora

- استراتژی نظامی و سیاست های اعزام قوا: استراتژی های نظامی را برای تأکید بر حل مسأله آمیز درگیری ها و محدود کردن مدت و دفعات اعزام قوا برای جلوگیری از تشکیل خانواده های موقت و بهبود رفاه سربازان را دوباره تعریف کنید.

سازمان های بین المللی و سازمان های غیردولتی:

- نقش بازیگران بین المللی: برای مبارزه با ننگ یا بدنام سازی و تبعیض علیه افرادی که قبلاً با گروه های مسلح مرتبط بوده اند، با تمرکز بر نیازها و زمینه های خاص جمعیت آسیب دیده، فعالانه با طیف وسیعی از بازیگران کار کنید.

جوامع و موسسات فرهنگی:

- اولویت ها هویت اجتماعی پس از جنگ: برنامه هایی را برای حمایت از ارتباط اجتماعی، تشویق گفتگوی بین نسلی، و تقویت هویت جمعی در جوامع ایجاد کنید.

بخش های رسانه و ارتباطات:

- اطلاع رسانی موثر جامعه: از رادیو و سایر رسانه ها به عنوان ابزاری برای اطلاع رسانی جامعه و بحث عمومی، به ویژه در مناطق روستایی و تحت تأثیر جنگ، برای پر کردن خلاء ها و تقویت صداها به حاشیه رانده شده کان در خطوط مختلف جمعیتی استفاده کنید.

خدمات درمانی و اجتماعی:

- برنامه های بلندمدت سلامت و ادغام مجدد: برنامه های جامع و عمده ادغام مجدد را ایجاد و اجرا کنید که به اثرات بلندمدت جسمی، روانی و اجتماعی بر مبارزان سابق می پردازد.

پروژه ها در اوگاندا طیف وسیعی از یافته ها را در مورد تجربه این کشور پس از جنگ ارائه می دهند. مبارزان سابق زن، «جمعیت های شناور»، «خانواده های موقت» سربازان، و زنان بازگشته و فرزندان شان همچنان با حاشیه نشینی شدید مواجه هستند که منجر به انگ، مبارزات اقتصادی و چالش های اجتماعی می شود. سیستم مالکیت زمین پدری چالش های مهمی را برای همه زنان، به ویژه زنان رزمنده سابق و فرزندان شان ایجاد می کند که منجر به اختلافات بر سر حقوق زمین و ناامنی می شود. مبارزان زن سابق با حمایت بهداشتی درازمدت ناکافی و بی توجهی در برنامه های ادغام مجدد مواجه می شوند که بر ادغام مجدد موفق آنها در جامعه تأثیر می گذارد. کشمکش ها و کوچ اجباری، روابط صمیمانه، سیستم های خویشاوندی و شیوه های سنتی را به طور قابل توجهی مختل کرده و منجر به درگیری های بین نسلی و مشکلات شدید سلامت روان در جمعیت های آسیب دیده شده است.

توصیه ها

دولت و سیاستگذاران:

- مشارکت و حمایت دولت: به طور مستمر مقابله کنید و از جوامع به حاشیه رانده شده و جمعیت های سیار، از جمله زنان عودت کننده و کودکانی که در درگیری به دنیا آمده اند، برای رسیدگی به مسائل بدنام سازی (ننگ)، خشونت، و ادغام اجتماعی، حمایت کنید.
- ساده سازی پروسه های قانونی: پروسه های مستندسازی قانونی را برای افرادی که فاقد اطلاعات والدین یا محل تولد هستند، ساده کنید و امکان دسترسی بهتر به خدمات دولتی و حقوق قانونی، به ویژه برای کودکانی که در اسارت به دنیا می آیند، فراهم می کند.
- اصلاحات ارضی و اعتماد جامعه: با تقویت اعتماد جامعه، تسهیل انطباق سیستم های سنتی زمین و خویشاوندی، و تضمین دسترسی عادلانه به زمین برای همه، به ویژه زنان و کودکان متأثر از درگیری، به تضادها و چالش های ناشی از تجاری سازی زمین رسیدگی کنید.

برای خواندن گزارش کامل به
www.TheGenderHub.com مراجعه کنید.

**UK Research
and Innovation**